

dette Thing fra en af det ærede Medlems Kolleger ved Universitetet; han kan jo nævnes, det er Hr. Professor Adolph Steen; han fremførte nogen Tid, før han gik ud af denne Forsamling, en lignende Ytring. Det vilde gjøre mig bittert ondt, om det nuværende Medlem for Kjøbenhavns Universitet i denne Forsamling virkelig skulde ville udtale en saadan Anskuelse, thi jeg er fuldt overbevist om — og det er vist Noget, der vil erkjendes fra mange Sider — at selv den, der har forholdsvis meget ringe Indflydelse, kan, naar han vil vælge de rette Midler, meget vel sætte en hel Del igjennem. Det vil ogsaa det ærede Medlem kunne; naar han vælger de rette Midler, og den rette Maade til at faae sit Formaal fremmet, er jeg overbevist om, at han ikke skal kunne faa Ret i sin egen Paa-stand om, at han Intet kan udrette. (Frederiksen: Det har jeg heller ikke sagt!) Naar det ærede Medlem nu siger, at han ikke har sagt det, henholder jeg mig kun til det Indtryk, vi fik af hans egne Udtalelser i Slutningen af forrige Møde; de vare noget mistroiske. Det var disse Bemærkninger, jeg fandt mig foranlediget til at gjøre overfor det ærede Medlem. — Der var vistnok ved Finantslovens 1ste Behandling god Grund til at fremdrage mange Punkter, som ikke ligefrem staa opførte i Paragrafer i Finantsloven, men om hvilke hele den Tilstand, der er i Landet, opfordrer til at søge Oplysning, thi det er jo paa Grundlag af den hele Formuestilstand i Landet, at denne Overveelse om de aarlige Udgifter og Indtægter skal finde Sted. Naar altsaa det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (Frederiksen) sagde — det var vistnok ham, der sagde det — at man ved at sammenholde denne Finantslov med den foregaaende, ikke vilde finde store Forandringer, hvorfor han haabede, at Behandlingen i Udvalget kunde foregaa i meget stor Kort-
 hed, forekommer denne Betragtning mig at være en temmelig formel Betragtning af Finantsforslaget, og en Betragtning, som ikke egentlig har nogen fuldstændig Gyl-
 dighed. Er der ikke f. Ex. Anledning til ved Finantslovens 1ste Behandling at rejse Spørgs-
 maal med Hensyn til et meget vigtigt fore-

staaende Foretagende her i Landet, som det maa ligge Alle paa Hjerte at faa et bestemt Svar paa? Det er Spørgsmaalet om, hvorledes det hænger sammen med den nylig givne Koncession til et Foretagende, hvori Landets Vengevæsen ogsaa er engageret, og den Lov, som er udgaaet herfra i 1869? Er det ikke berettiget at gjøre et saadant Spørgsmaal ved denne Behandling af Finantsloven, og har man ikke god Grund til at ønske en Udtalelse fra Ministerens Side om, hvorledes man agter at gaa frem ved denne Ketslighed? Dette var eet Exempel. — Et æret Medlem her bagved (E. Larsen) har talt om det Nyttige i at bringe et større Udbytte ud af de store Statsklove i det nordlige Sjælland. Dette er ganske vist ogsaa et berettiget Punkt at bringe paa Dntale under Finantslovens første Behandling, og der er vistnok mange af os, som have lignende Bemærkninger at fremkomme med. Jeg finder mig saaledes foranlediget til at gjøre den ærede Finantsminister bekendt med, at der for mig er udtalt en stor Misfornoelse med, hvorledes Domænebestyrelsen forholder sig ved Salget af Dele af Statsklovene, Tørvemoser og Sigt. Der er ingen Smødekommun fra vedkommende Bestyrelses Side, men en Trevenhed, som om man vilde lægge alle mulige Vanskeligheder iverien for at gjøre, hvad dog Rigsdagen og Ministeriet ere blevne enige om skal ske, og det maa altsaa være berettiget at udtale det Ønske overfor vedkommende Minister, at der bliver et lidt skarper Tilsyn med de Embedsmænd, som have dermed at bestille, saaledes at Befolkningen ikke fra deres Side skal møde Brangvillie. — For mit eget Vedkommende tillader jeg mig at spørge om en Ting, som ligger den vigtigste Kommune i min Valgkreds meget paa Hjerte. Den har ønsket, at den uden at behyrde Staten med store Udgifter kunde komme i Besiddelse af en Havn, men denne Sag har ligget meget længe i Mini-

Ketteffe.